



Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

9. Quos effect[us] habeat sententia definitiva? quae eius differentia ab interlocutoria?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

jud: Adjiciunt interpres aliqui, posse etiam declarare sententiam suam, si modo sit maior, vel ordinarius Judex: nam si minor veluti pedaneus, sententiam ejus declarandam existimant ab eo, à quo datus est. *sic Accurs: in L. 2. C. de sent. ex peric: reit.* Nobis non placet ea distinctio, quin ita existimamus. Si verum est Judicem sententiam suam declarare posse, utrumq; posset tam pedaneum quam ordinarium, quia nullo jure cautum reperimus. A n retrahari possit ob instrumenta de novo reperta, aut errorem calculi? Negamus.

propter cap: inter monasterium. cap: suborta. 21. b. tit. L. sub prætextu. C. de transact. Nisi lata sit ex præsumptionibus, aut in causâ matrimoniali, aliisq; casibus exceptis, de quibus *Gl: in cap. lator. 7. b. t.* Unde solutum authoritate rei judicatæ non repetitur tanquam indebitum. *L. 1. C. de condic: indebiti.*

9. Alios quoque effectus generat sententia definitiva: nam præterquam quod jus inter partes faciat. *cap. inter monasterium. cit.* producit actori actionem judicati, reo exceptionem, id est, producit acto-



ri pro

ri pro quo lata est actionem rei judicat, ut præstet id reus, in quo condemnatus est, satisfaciatque sententiæ *L. actori*. 8. *C. dereb. cred.* Reo verò persententiam absoluto producit exceptionem rei judicatæ contra actorem, eiusq; hæredem, vel alium eius nomine agentem *L. rei judicata*. *f. de except. rei jud.* *D i c o* sententia definitiva, nam sententia interlocutoria in multis non æquè procedit cum definitiva: hæc siquidem totum negotium principale definit, interlocutoria non item, sed unum tantum articulum super quo fertur. Definitiva revocari non potest, modo sententia sit valida: quia eâ latâ Judex functus est officio suo: at interlocutoria revocari potest. *cap. concertationi*. 8. & *cap. 10. de appellin* 6. etiam tacitè, ut si postquam Judex pronuntiavit testes audiendos non esse, eos deinde admittat; etiam à successore & Judice appellationis, item à delegante delegati. *L. judicium solvitur*. 58*f. de jud.* nisi interlocutoria fuerit executio ni mandata, aut in formam contractus transiverit, vel certè sit vim habens definitivæ. Ex quibus omnibus habetur sententia

tentiam aliam esse definitivam aliam
 interlocutoriam, illa est sententia Iu-
 dicis, quæ principalem causam seu con-
 troversiam definit ac determinat, absol-
 vendo vel condemnando *L. 1. de re iud.*
 hoc propriè dicitur, quæ inter principium
 & finem causæ, super aliquo incidenti
 vel emergenti profertur. *Gl. in Clem. 1. de*
sequest. posseß. dico propriè, quia interdum
 etiam fertur post finem causæ, & senten-
 tiam latam & tamen manet interlocu-
 toria. *L. cum Clericis. C. de Episcopis & Cler.*
 ideoque generaliter definiri posse vide-
 tur, quod sit pronuntiatio Iudicis facta
 ad alicuius articuli incidentis vel emer-
 gentis expeditionem. per Host. *in sum. h.*
l. §. 2. in princ. Veluti, si Iudex interlo-
 quendo cōcedat vel deneget parti peten-
 tidilationem, aut testimoniū productionem:
 si dicat procedendum esse in causa: si de-
 claret se Iudicem competentem: & bre-
 viter omne Iudicis decertum est sententia
 interlocutoria: modò non versetur circa
 articulum aliquem substantialem negotii
 principalis. Vide *Marant. hic. p. 6. §. de*
siforia judicij. a. n. 42. usq; ad n. 45.